

บทที่ 3

กองทุนรวมในประเทศไทย

การอธิบายกองทุนรวมในประเทศไทยจะแยกเป็น 5 หัวข้อ คือ ประวัติความเป็นมาของกองทุนรวมในประเทศไทย โครงสร้างของธุรกิจกองทุนรวม การแบ่งประเภทของกองทุนรวม ข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของการลงทุนผ่านกองทุนรวม ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของกองทุนรวมในประเทศไทย

ธุรกิจจัดการกองทุนรวมเกิดขึ้นในปี 2519 หลังจากมีการก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพียงหนึ่งปีเท่านั้น โดยกระทรวงการคลังได้ริเริ่มให้มีการจัดตั้งบริษัทจัดการกองทุนรวมขึ้นเป็นบริษัทแรกชื่อว่า บริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวมจำกัด มีบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และธนาคารออมสิน เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และในปัจจุบันมีชื่อเรียกว่า บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)

ในระยะแรกธุรกิจจัดการกองทุนรวมไม่ได้เปิดอย่างเสรี แต่จะเน้นหนักการเป็นเครื่องมือการลงทุนให้แก่เงินลงทุนจากต่างประเทศ และยังไม่เป็นที่แพร่หลายของนักลงทุนไทย แต่ด้วยสถานการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มักได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายในประเทศและปัจจัยภายนอกประเทศที่จะทำให้ตลาดมีความผันผวนและไม่มีเสถียรภาพ ปัจจัยในประเทศ เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง เป็นต้น ส่วนปัจจัยภายนอกประเทศ โดยเฉพาะราคาหุ้นและปริมาณการซื้อขายจะผันผวนหรือเปลี่ยนแปลงตามกระแสเงินลงทุนจากต่างประเทศที่พร้อมจะไหลเข้าหรือออกอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของตลาดหลักทรัพย์ไทยได้เช่นกัน

ดังนั้นเมื่อปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศเปลี่ยนแปลงไป รัฐบาลจึงเห็นควรส่งเสริมให้มีนักลงทุนสถาบันประเภทกองทุนรวมมากขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการระดมเงินทุนจากนักลงทุนในประเทศ และเป็นการส่งเสริมการลงทุนระยะยาวโดยเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เงินที่ระดมได้จะเป็นฐานเงินทุนระยะยาวสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะเป็นการลดการพึ่งพิงเงินลงทุนจากต่างประเทศ และยังเป็นการพัฒนาตลาดทุนไทยให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ดังนั้นในเดือนมีนาคม 2535 รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังได้

อนุญาตให้เปิดเสรีธุรกิจจัดการกองทุนรวม โดยสถาบันการเงินที่จะดำเนินธุรกิจจัดการลงทุนจะต้องมีธนาคารพาณิชย์เป็นแกนกลางในการถือหุ้นเพื่อทำหน้าที่ในการระดมเงินทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนดและดำเนินการตามกฎหมาย ข้อกำหนด เงื่อนไข และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535 ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ซึ่งในขณะนั้นมีบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจจัดการกองทุนรวมเกิดขึ้นใหม่อีก 7 บริษัท หลังจากนั้นธุรกิจจัดการกองทุนรวมได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว และกลายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนไทย

ในปลายปี 2538 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้เปิดให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมเพิ่มเติม ซึ่งมีกลุ่มผู้ผ่านการพิจารณาของ ก.ล.ต.จำนวน 7 บริษัท โดยต่อมาในปี พ.ศ. 2539 – 2540 กลุ่มที่ผ่านการพิจารณาดังกล่าวได้ทยอยจัดตั้งบริษัทขึ้นเพื่อรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมจากกระทรวงการคลัง ซึ่งมีกลุ่มที่สามารถดำเนินการจัดตั้งบริษัทได้เพียง 6 บริษัท รวมกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งไปแล้วรวมเป็น 14 บริษัท หลังจากนั้นก็มีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเพิ่มขึ้นเรื่อยมา จน ณ วันที่ 10 เมษายน 2550 มีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทั้งสิ้น 21 บริษัท

2. โครงสร้างของธุรกิจกองทุนรวม

สำหรับโครงสร้างของกองทุนรวมในประเทศไทยนั้น ได้ถูกกำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุนเป็นหลัก ประกอบด้วย

2.1 ผู้ถือหน่วยลงทุน เป็นผู้ที่ทำการซื้อขายหน่วยลงทุนของโครงการกองทุนรวม อาจจะเป็นประชาชนทั่วไป หรือบริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้ถือหน่วยลงทุนจะมีสิทธิในทรัพย์สินในโครงการกองทุนรวมนั้น ๆ และจะได้รับเงินปันผล (กรณีที่กองทุนรวมนั้นมีนโยบายจ่ายเงินปันผล) โดยกองทุนรวมจะนำผลกำไรที่ได้จากการลงทุนมาเฉลี่ยคืนเป็นเงินปันผล(ตามที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน)ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนตามสัดส่วนของจำนวนหน่วยลงทุนที่ผู้ถือหน่วยลงทุนได้ลงทุนไว้ นอกจากนี้ผู้ถือหน่วยลงทุนยังมีโอกาสได้รับกำไรจากการขายหน่วยลงทุนจากส่วนต่างของราคารัพย์สินสุทธิตที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

2.2 บริษัทจัดการ เป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นผู้เสนอจัดตั้งโครงการกองทุนรวม ซึ่งจะต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทจัดการลงทุนเท่านั้นจาก

กระทรวงการคลัง โดยบริษัทจัดการจะกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์การลงทุน เพื่อนำเสนอขอ อนุมัติจากสำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) โดยบริษัทจัดการจะ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการลงทุนของกองทุนรวมตามนโยบายและวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้ในโครงการจัดการกองทุนรวมอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ บริษัทจัดการจะต้องทำการเผยแพร่ หรือแจกจ่ายหนังสือชี้ชวนฯ ให้ผู้ลงทุนได้ทราบและศึกษาถึงข้อมูล รายละเอียด นโยบายและ วัตถุประสงค์ของโครงการจัดการกองทุนรวมก่อนที่จะลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมนั้น เมื่อบริษัทจัดการได้จัดตั้งกองทุนรวมขึ้นแล้ว ก็จะมีการเสนอขายหน่วยลงทุนแก่ประชาชนหรือ ผู้สนใจทั่วไป เมื่อระดมเงิน ได้ตามที่กำหนดไว้แล้ว บริษัทจัดการจะต้องบริหารการลงทุนทรัพย์สิน ของกองทุนและแสวงหาผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่กองทุนรวมตามนโยบายและ วัตถุประสงค์ของโครงการจัดการกองทุนรวม ผลประโยชน์หรือผลตอบแทนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ทั้งในตลาดหลักทรัพย์ฯและนอกตลาดหลักทรัพย์ อาจเป็นในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผล หรือกำไร ส่วนเกินทุน ผลตอบแทนดังกล่าว บริษัทจัดการจะนำมาจัดสรรจ่ายให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนในรูป ของเงินปันผล หลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินงานแล้ว

2.3 ผู้ดูแลผลประโยชน์ ทรัพย์สินทั้งหมดของกองทุนรวมจะถูกแยกเก็บต่างหากจาก ทรัพย์สินของบริษัทจัดการ และนำไปฝากไว้กับผู้ดูแลผลประโยชน์ ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่มี คุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต.กำหนด และต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับ บริษัทจัดการ ผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นตัวแทนของผู้ถือหน่วยลงทุนในการดูแลให้บริษัทจัดการ บริหารกองทุนให้เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์การลงทุนของโครงการจัดการกองทุนที่ ได้รับอนุมัติจากก.ล.ต. และได้แจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวน นอกจากนั้นผู้ดูแลผลประโยชน์ยังทำหน้าที่ ในการชำระและรับชำระการซื้อขายทรัพย์สินของกองทุน รวมทั้งปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือ หน่วยลงทุนในการดำเนินคดีฟ้องร้องแทน หากบริษัทจัดการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

2.4 ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน เป็นผู้ที่ทำหน้าที่เสนอขายหน่วยลงทุน และให้คำแนะนำการลงทุนในกองทุนรวมให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุนทั่วไป ตัวแทน สนับสนุนการขายหน่วยลงทุนจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดและสอบผ่านความรู้ หลักสูตรการเป็นตัวแทนขายจากสถาบันที่ขึ้นทะเบียนรายชื่อกับสำนักงาน ก.ล.ต. นอกจากนั้น ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในการขายหน่วยลงทุนตามกรอบที่ กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการขายและการโฆษณาชวนเชื่อ ที่จะทำให้ผู้ลงทุนเข้าใจ คลาดเคลื่อนหรือเข้าใจผิดในสาระสำคัญ

2.5 นายทะเบียนหน่วยลงทุน บริษัทจัดการอาจทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหน่วย ลงทุนของกองทุนรวมที่ตนเป็นผู้จัดการก็ได้ นายทะเบียนหน่วยลงทุนจะต้องเป็นสถาบันการเงินที่

ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. มีหน้าที่ในการดูแลทะเบียนรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุน และสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุนเช่น การจ่ายเงินปันผลและสิทธิประโยชน์อื่นๆ

2.6 ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและงบการเงินต่างๆ ของกองทุนรวม ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบ ให้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจะต้องเป็นผู้สอบบัญชีที่มีชื่อขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน ก.ล.ต.

2.7 สมาคมบริษัทจัดการลงทุน เป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ จัดตั้งขึ้นภายใต้ พรบ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 จัดทะเบียนสมาคมกับสำนักงาน ก.ล.ต. มีบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทการจัดการกองทุนรวมเป็นสมาชิก สมาคมทำหน้าที่ในการกำหนดจรรยาบรรณการปฏิบัติให้สมาชิกยึดถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการกำหนดบทลงโทษแก่สมาชิกที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม

2.8 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นหน่วยงานของภาครัฐมีหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์ รวมทั้งออกกฎระเบียบ ข้อบังคับหรือข้อกำหนดต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

3. การแบ่งประเภทของกองทุนรวม

กองทุนรวมสามารถแบ่งออกได้ตามประเภท ลักษณะการลงทุน และนโยบายการลงทุน ดังนี้

3.1 แบ่งตามประเภทของการซื้อขายหน่วยลงทุน ซึ่งพิจารณาจากโครงสร้างและการซื้อขายหน่วยลงทุนเป็นเกณฑ์ ได้แก่

3.1.1 กองทุนปิด (Closed-End Fund) คือกองทุนที่บริษัทจัดการเปิดให้มีการซื้อขายหน่วยลงทุนเพียงครั้งเดียวในช่วงเมื่อเริ่มจัดตั้งโครงการ โดยบริษัทจัดการจะออกหน่วยลงทุนเพื่อขายแก่ประชาชนหรือนักลงทุนทั่วไปตามราคาราคาที่ตราไว้ (Par Value) ในหน่วยลงทุน โดยทั่วไปจะเท่ากับหน่วยละ 10 บาท กองทุนประเภทนี้ จะไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจนกว่าจะครบกำหนดอายุโครงการ ซึ่งมีการกำหนดอายุโครงการที่แน่นอน มีจำนวนหน่วยลงทุนคงที่ ไม่เพิ่มขึ้นหรือลดลงตลอดอายุของกองทุน บริษัทจัดการจะนำเงินที่ระดมได้จากการขายหน่วยลงทุนไปจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมกับสำนักงาน ก.ล.ต. เพื่อให้กองทุนมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

เนื่องจากกองทุนประเภทนี้ ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถขายหน่วยลงทุนจนกว่าจะครบอายุของกองทุน แต่เพื่อเป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการมักนำเอาหน่วยลงทุนของกองทุนไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ผู้ถือหน่วยลงทุน

เข้าไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้ หรือบริษัทจัดการอาจแต่งตั้งให้มีตัวแทนทำหน้าที่จัดการซื้อขายหน่วยลงทุนหรือที่เรียกว่า Market Maker

สำหรับราคาซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จะถูกกำหนดโดยราคาตลาด ไม่ใช่มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของหน่วยลงทุน (Net Asset Value : NAV) จึงมักมีราคารับซื้อลด (Discount Price) ซึ่งต่ำกว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ราคาส่วนลดจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอายุคงเหลือของกองทุนนั้น ถ้าอายุคงเหลือของกองทุนมาก ส่วนลดระหว่างราคาตลาด และมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนนั้นก็จะมีมาก แต่ถ้าอายุคงเหลือของกองทุนน้อย ส่วนลดระหว่างราคาตลาดและมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนนั้นก็จะมีน้อย หรืออาจไม่แตกต่างกัน

3.1.2 กองทุนเปิด (Open-End Fund) คือกองทุนที่บริษัทจัดการเปิดให้มีการขายหน่วยลงทุนแก่ผู้ที่สนใจลงทุน และรับซื้อคืนหน่วยลงทุนจากผู้ถือหน่วยลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน โดยทั่วไปจะเปิดดำเนินการซื้อขายได้ทุกวันทำการ กองทุนประเภทนี้มีจำนวนหน่วยลงทุนไม่คงที่ สามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตลอดเวลา ตามจังหวะการลงทุนของผู้ถือหน่วยลงทุนที่เข้าซื้อหรือขายหน่วยลงทุนกับบริษัทจัดการ และไม่มีกำหนดอายุสิ้นสุดของโครงการกองทุนเปิดจึงเป็นที่นิยมมากกว่ากองทุนปิด เพราะมีสภาพคล่องมากกว่า

บริษัทจัดการจะเสนอขายหน่วยลงทุนครั้งแรกในราคามูลค่าที่ตราไว้ต่อหน่วย (NAV per unit) โดยทั่วไปจะเท่ากับหน่วยละ 10 บาท อาจมีหรือไม่มีค่าธรรมเนียมในการซื้อหรือขายหน่วยลงทุนก็ได้ เมื่อบริษัทจัดการระดมเงินได้แล้ว จะนำเงินดังกล่าวไปจดทะเบียนเป็นกองทุนร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เพื่อให้กองทุนรวมมีสถานะเป็นนิติบุคคล

บริษัทจัดการจะไม่จดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนกองทุนเปิดในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถซื้อหรือขายหน่วยลงทุนผ่านตัวแทนสนับสนุนการขายที่แต่งตั้งโดยบริษัทจัดการได้อยู่แล้ว เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์ เป็นต้น ยกเว้นเป็นกองทุนที่กฎหมายกำหนดให้จดทะเบียนหน่วยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

สำหรับราคาซื้อขายหน่วยลงทุนนั้น จะคำนวณจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของหน่วยลงทุน (Net Asset Value หรือ NAV) ณ สิ้นวันทำการซื้อขาย โดยราคารับซื้อคืนหน่วยลงทุน (Bid Price) เท่ากับมูลค่า NAV ต่อหน่วยหักด้วยค่าธรรมเนียมรับซื้อคืนหน่วยลงทุน ส่วนราคาขายหน่วยลงทุน (Offer Price) จะเท่ากับมูลค่า NAV ต่อหน่วยบวกด้วยค่าธรรมเนียมการขาย (ค่าธรรมเนียมรับซื้อคืน และขายหน่วยลงทุน มีระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน)

ความแตกต่างระหว่างกองทุนปิดและกองทุนเปิด

กองทุนปิด	กองทุนเปิด
<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดอายุโครงการแน่นอน - จำกัดหน่วยลงทุนเพียงครั้งเดียวและกำหนดจำนวนหน่วยลงทุนแน่นอน - ไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนด - หากผู้ลงทุนต้องการซื้อหน่วยลงทุนเพิ่มในภายหลัง ต้องเข้าซื้อในตลาดรอง (กรณี กองทุนที่จดทะเบียนในตลาดฯ) หรือผ่าน ตัวแทนขาย (market maker) ที่บริษัทจัดการแต่งตั้ง - หากผู้ลงทุนต้องการขายหน่วยลงทุน สามารถขายได้ในตลาดรองตามราคาตลาดฯ โดยส่วนใหญ่ราคาจะต่ำกว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (NAV) - จ่ายเงินปันผลขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละกองทุน - จดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่กำหนดอายุโครงการ - จำกัดและรับซื้อคืนหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา จำนวนหน่วยลงทุนสามารถเพิ่ม หรือลดลงได้ - สามารถซื้อหน่วยลงทุนกับบริษัทจัดการโดยตรงหรือตัวแทนสนับสนุนการขายที่บริษัทจัดการ แต่งตั้ง เช่น บริษัทหลักทรัพย์หรือธนาคารพาณิชย์ทั่วไป - บริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนในราคาเท่ากับNAV หักด้วยค่าธรรมเนียม แต่ในกรณีขายหน่วยลงทุน ราคาเท่ากับ NAV บวกด้วยค่าธรรมเนียม - มัก ไม่มีนโยบายจ่ายเงินปันผล ส่วนใหญ่ผลตอบแทนจะอยู่ในรูปของกำไรส่วนเกิน (Capital Gain) – ไม่ได้จดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เว้นแต่กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด

3.2 แบ่งตามลักษณะการลงทุน ได้แก่

3.2.1 กองทุนเติบโตเร็ว (Aggressive Growth Fund) เป็นกองทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงมาก เช่น หุ้นสามัญของบริษัทที่เพิ่งจัดตั้งใหม่ หรือบริษัทร่วมทุน (Joint Venture) ที่มีศักยภาพและแนวโน้มการเจริญเติบโต โดยบริษัทเหล่านั้นมีแผนที่จะนำเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เมื่อกิจการมีผลการดำเนินงานดีขึ้นในอนาคต ลักษณะการลงทุนของกองทุนรวมนี้มุ่งเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุนจากการทำกำไร (Capital Appreciation) เป็นสำคัญ เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูงมาก เพราะอาจได้รับกำไรหรือขาดทุนมาก ควรเป็นการลงทุนในระยะยาว

3.2.2 กองทุนเติบโต (Growth Fund) เป็นกองทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น หุ้นสามัญของบริษัทที่กำลังเติบโต (Growth Company) มีความสามารถในการทำกำไรสูง และเมื่อมีผลกำไร ก็จะยังไม่มียกจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น อาจจะเป็นหุ้นที่จดทะเบียน

ในตลาดหลักทรัพย์ กองทุนรวมนี้มุ่งหวังเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุนจากการทำกำไร (Capital Appreciation) เป็นหลัก เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่รับความเสี่ยงได้สูง และควรเป็นการลงทุนในระยะยาว

3.2.3 กองทุนเติบโตและกำไร (Growth-Income Fund) เป็นกองทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์แบบผสมผสานเป็นสัดส่วนระหว่างตราสารทุน (เช่น หุ้นสามัญ) และตราสารหนี้ (เช่น หุ้นกู้) ที่ออกโดยบริษัทที่กำลังเจริญเติบโต (Growth Company) และบริษัทที่มีฐานะการเงินดี มีผลกำไร และจ่ายเงินปันผล (Value Company) ลักษณะการลงทุนของกองทุนรวมนี้ หวังเพิ่มค่าของเงินลงทุนจากการทำกำไร (Capital Appreciation) และการรับรายได้ประจำ (Current Income) จากเงินปันผลของหุ้นสามัญและจากดอกเบี้ยของหุ้นกู้ มีความเสี่ยงระดับปานกลาง เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่รับความเสี่ยงได้น้อยกว่า

3.2.4 กองทุนมุ่งรายได้ (Income Fund) เป็นกองทุนที่เน้นลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้ เช่น พันธบัตร หรือหุ้นกู้ เป็นหลัก ของบริษัทที่มีฐานะการเงินดี มีผลกำไร และจ่ายเงินปันผล (Value Company) แต่ก็อาจมีการลงทุนในหุ้นสามัญที่มีการจ่ายเงินปันผลอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกปี กองทุนนี้มุ่งรับรายได้ประจำ (Current Income) จากดอกเบี้ยของตราสารหนี้เพียงอย่างเดียว มีความเสี่ยงระดับปานกลางถึงต่ำ เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่รับความเสี่ยงได้น้อยที่สุด

3.2.5 กองทุนระมัดระวัง (Conservative Fund) เป็นกองทุนรวมที่มุ่งเน้นลงทุนในหลักทรัพย์ตราสารหนี้เพียงอย่างเดียว เช่น ตั๋วเงินคลัง และพันธบัตรรัฐบาล มีวัตถุประสงค์ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความปลอดภัยของเงินลงทุนสูง เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความเสี่ยงเลย

การจัดสรรเงินลงทุนของกองทุนรวมในหลักทรัพย์ต่าง ๆ จะเป็นสัดส่วนตามลักษณะการลงทุนของกองทุนรวมนั้น ๆ ดังตัวอย่างตารางต่อไปนี้

ตัวอย่าง การจัดสรรเงินลงทุนตามวัตถุประสงค์ประเภทต่าง ๆ

ประเภทของ หลักทรัพย์ที่ลงทุน	Aggressive Growth เติบโตเร็ว	Growth เติบโต	Income-Growth เติบโตและกำไร	Income รายได้	Conservative ระมัดระวัง
ตัวเงินคลัง			10	10	40
ตราสารการเงิน			20	25	35
พันธบัตรรัฐบาล			20	35	25
หุ้นกู้บริษัท			20	30	
หุ้นพร้อมเงินปันผล		50	20		
หุ้นที่มีการเติบโตสูง	100	50	10		

หมายเหตุ : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน

3.3 แบ่งตามนโยบายการลงทุน กองทุนรวมแบ่งตามนโยบายการลงทุนหลัก ๆ ได้ดังนี้

3.3.1 กองทุนรวมตราสารแห่งทุน (Equity Fund) เป็นกองทุนที่มีนโยบายเน้นลงทุนในหุ้นสามัญ หรือตราสารที่เกี่ยวข้องกับหุ้นสามัญหรือหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประมาณ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ในรอบปีบัญชีของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม โดยโครงการส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในระยะปานกลางและระยะยาว รายได้หลักของกองทุนรวมเกิดจากเงินปันผลของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ผู้ถือหน่วยลงทุนมีโอกาสที่จะได้รับกำไรเมื่อราคาหน่วยลงทุนสูงขึ้น แต่ก็อาจขาดทุนเมื่อราคาหน่วยลงทุนลดลง เนื่องจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของหน่วยลงทุน (NAV) จะขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของระดับราคาหุ้นสามัญที่กองทุนนั้น ๆ ลงทุนไว้ ทำให้รายได้ของกองทุนนี้ไม่มีความแน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งสถานะเศรษฐกิจ การเมือง ภาวะตลาดทุนและตลาดเงิน ความสามารถในการทำกำไร และนโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุนนั้น ๆ กองทุนรวมประเภทนี้จึงให้ผลตอบแทนที่สูง ขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงสูงด้วย จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูง

หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่กองทุนรวมตราสารทุนสามารถลงทุนได้ จะมีทั้งหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนและที่ไม่ได้รับอนุญาตที่อยู่ในและนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย¹⁾

1) สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (AIMC)

1. หุ้น
2. หน่วยลงทุนหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมตราสารแห่งทุนหรือของกองทุนรวมอื่นที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารแห่งทุน
3. ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น
4. ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่โอนสิทธิได้ (Transferable Subscription Right)
5. หลักทรัพย์ตามข้อ 1 ถึง 4 ที่ให้ยึดตามธุรกรรมการให้ยึดหลักทรัพย์ ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบ

นอกจากนั้น ยังมีหลักทรัพย์ที่กองทุนรวมตราสารทุนสามารถลงทุนได้ ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง หุ้นกู้ ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เงินฝากธนาคารพาณิชย์ หรือการหาดอกผลอื่น ๆ ตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด ทั้งนี้ตามสัดส่วนนโยบายการลงทุนในตราสารแห่งทุนของกองทุนนั้น ๆ

3.3.2 กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ (Fixed Income Fund) เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อนำเงินไปลงทุนในตราสารตลาดเงิน เช่น เงินฝาก พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ ตั๋วเงิน เป็นต้น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด กองทุนประเภทนี้จะไม่ลงทุนในหุ้นสามัญ รายได้ของกองทุนจะมาจากดอกเบี้ย และส่วนลดการซื้อขายตราสารพาณิชย์ ทำให้ได้รับผลตอบแทนไม่สูงมาก แต่ค่อนข้างมั่นคงแน่นอน มีความเสี่ยงน้อยกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในตราสารทุน เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่รับความเสี่ยงได้น้อยกว่า

3.3.3 กองทุนรวมผสม (Mixed Fund) กองทุนรวมประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง เป็นกองทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งที่เป็นตราสารทุน และตราสารหนี้ หรือการหาดอกผลอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด ผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุนประเภทนี้จะขึ้นอยู่กับสัดส่วนของการลงทุน โดยสำนักงาน ก.ล.ต. ได้กำหนดกองทุนรวมผสมไว้เป็นสองรูปแบบ ดังนี้

- 1) กำหนดสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ให้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจลงทุนของผู้จัดการกองทุน
- 2) กำหนดสัดส่วนการลงทุนในตราสารแห่งทุนในเวลาใดเวลาหนึ่ง ต่ำกว่า 65% ของมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม

3.3.4 กองทุนรวมพิเศษ เป็นกองทุนที่บริษัทจัดการกองทุนรวมจัดตั้งขึ้น โดยมีนโยบายที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของกองทุน เช่น กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of Funds)

กองทุนรวมมีประกัน (Guarantee Fund) กองทุนรวมคุ้มครองเงินต้น (Capital Protected Fund) กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ (Property Fund) เป็นต้น

นอกจากนั้นยังมีกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นโดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ในการกระจายการลงทุน (Diversified Investment) และแบ่งตามแหล่งที่มาและแหล่งที่ไปของเงินลงทุน (Source & Use of Fund) รวมทั้งกองทุนที่แบ่งตามนโยบายการลงทุนอื่น ๆ (รายละเอียดดูในหนังสือสมาคมบริษัทจัดการลงทุน : AIMC)

4. ข้อได้เปรียบของการลงทุนผ่านกองทุนรวม

4.1 กองทุนรวมมีมืออาชีพในการจัดการลงทุน (Professional Management) คือ ผู้จัดการกองทุน เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในการลงทุน ผู้จัดการกองทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และต้องสอบผ่านความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการลงทุน มาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณ ผ่านสมาคมบริษัทจัดการลงทุน (Association of Investment Management Companies) นอกจากนี้ผู้จัดการกองทุนยังต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน ก.ล.ต. หากพบว่าผู้จัดการกองทุนทำผิดจรรยาบรรณ หรือปฏิบัติงานไม่โปร่งใส ทุจริต จะถูกสั่งปลดทันที

ผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่ในการพิจารณาวิเคราะห์ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีคุณค่า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกองทุนกระบวนการทำงานของผู้จัดการกองทุนต้องมีระบบ และตรวจสอบได้ เพื่อป้องกันมิให้ผู้จัดการกองทุนขาดความระมัดระวังในการจัดการลงทุน

ส่วนการวัดความสามารถการบริหารกองทุนของผู้จัดการกองทุนนั้น สามารถวัดเปรียบเทียบได้จากผลตอบแทนของกองทุนที่ดีกว่าดัชนีมาตรฐาน (Benchmark) หรือดีกว่าผลตอบแทนของกองทุนรวมคู่แข่ง ที่มีนโยบายการลงทุนเหมือนกันในระยะเวลาเดียวกัน

4.2 กองทุนรวมสามารถลดความเสี่ยงในการลงทุนได้ดีกว่าด้วยการกระจายการลงทุน (Diversified Portfolio) โดยการระดมเงินจากผู้ลงทุนรายย่อยเป็นเงินกองใหญ่ ทำการกระจายลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ ประเภท ทำให้ความเสี่ยงโดยรวม (Total Risk) ลดลง กล่าวคือ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีผลต่อราคาหุ้นในบางอุตสาหกรรมตกต่ำลง ราคาหุ้นในอุตสาหกรรมอื่นอาจไม่ได้รับผลกระทบ ในขณะที่ตราสารทางการเงิน (เช่น หุ้นกู้ ดอกเบี้ย และพันธบัตร) ไม่ได้รับผลกระทบแต่อย่างใด ทำให้ผลตอบแทนของกองทุนโดยรวมมิได้ถูกระทบกระเทือนมากนักเมื่อเกิดสถานการณ์ผันผวน

4.3 กองทุนรวมยังมีนโยบายที่หลากหลาย (Alternative Portfolio Objectives) ให้ผู้ลงทุนเลือกลงทุนได้ตามความเหมาะสมกับความต้องการ คุณสมบัติ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

เช่น นักลงทุนบางรายยอมรับความเสี่ยงสูง เพื่อหวังจะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่า (High Risk-High Return) บางรายอาจไม่ต้องการความเสี่ยงเลยและพอใจกับผลตอบแทนที่ไม่สูงนัก (Low Risk-Low Return) บางรายอาจต้องการลงทุนระยะสั้น เพื่อให้มีสภาพคล่องในการลงทุน บางรายอาจต้องการลงทุนระยะยาว เพื่อรับกระแสรายได้สม่ำเสมอ

4.4 นักลงทุนทั่วไปยังได้รับประโยชน์ในการช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการจัดการลงทุน เพราะในการคัดเลือกหลักทรัพย์ลงทุนนั้น นักลงทุนทั่วไปต้องมีความรู้ความชำนาญในการลงทุน หรือสามารถวิเคราะห์งานวิจัยการลงทุนที่ทำโดยบริษัทวิจัยการลงทุน ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากและเสียเวลามาก แต่การลงทุนโดยผ่านกองทุนรวมที่เป็นผู้ลงทุนสถาบันรายใหญ่ มีความได้เปรียบมากกว่านักลงทุนรายย่อย เพราะจะได้รับบริการและสนับสนุนอย่างดีจากลูกค้าทางธุรกรรม หรือจากบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ที่ให้บริการแก่กองทุนรวม ด้วยผลงานวิจัยการลงทุน ทำให้ผู้จัดการกองทุนสามารถพิจารณาพิเคราะห์ต่อคุณภาพทางการเงินและความสามารถในการทำกำไรของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ในส่วนของกระบวนการจัดการลงทุนของกองทุนรวม ก็มีประสิทธิภาพกว่าเมื่อเทียบกับการลงทุนด้วยตนเองของนักลงทุนรายย่อย โดยกองทุนรวมจะพิจารณาคัดเลือกบริษัทนายหน้าผู้ค้าจากฐานะการเงินและคุณภาพของบริการที่รวดเร็ว ถูกต้อง มีจรรยาบรรณ ทัศนคติความยุ่งยากในเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน ทั้งสามารถตรวจสอบมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนในหน้าหนังสือพิมพ์ ตลอดจนได้รับรายงานงบการเงินและรายงานการลงทุนของกองทุนตามวาระที่กฎหมายกำหนด

4.5 กองทุนรวมยังให้ความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์นั้น เมื่อผู้ถือหน่วยลงทุนต้องการปรับเปลี่ยนประเภทของหลักทรัพย์หรือสัดส่วนการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio) จากระดับความเสี่ยงสูงกว่าไปยังระดับความเสี่ยงต่ำกว่า หรือจากระดับความเสี่ยงต่ำกว่าไปยังระดับความเสี่ยงสูงกว่า ก็สามารถกระทำการได้โดยง่าย เพียงแต่ผู้ถือหน่วยลงทุนมีคำสั่งไถ่ถอนหน่วยลงทุนที่ตนถืออยู่ และมีคำสั่งให้โยกย้าย (Switch) เงินลงทุนที่ไถ่ถอนนั้น ไปซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนที่ผู้ถือหน่วยลงทุนต้องการ บริษัทจัดการก็จะอำนวยความสะดวกในการโยกย้ายเงินลงทุนให้ได้ โดยอาจมีหรือไม่มีค่าธรรมเนียมในการโยกย้ายเงินลงทุนก็ได้ (รายละเอียดแจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวน) นอกจากนี้กองทุนรวมยังมีสภาพคล่องสูง (Liquidity) ในกรณีผู้ลงทุนได้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีอายุครบกำหนดชำระในระยะยาว เช่น พันธบัตร หรือ หุ้นกู้ มักมีสภาพคล่องต่ำ ผู้ลงทุนต้องมุ่งลงทุนในระยะยาว แต่ถ้าลงทุนในกองทุนรวมจะไม่มีปัญหาเรื่องสภาพคล่อง ผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถเปลี่ยนหน่วยลงทุนเป็นเงินสดได้ง่ายกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนเปิด

4.6 ผลตอบแทนจากกองทุนรวมไม่ต้องเสียภาษี เพราะรายได้ของกองทุนรวมมาจาก ดอกเบี้ยเงินฝากและตราสารการเงินต่าง ๆ ตลอดจนเงินปันผลจากหุ้นบริษัทจำกัด และเงินกำไร ส่วนต่าง ดังนั้นเมื่อกองทุนจ่ายผลตอบแทนในรูปของกำไรส่วนเกิน (Capital Gain) แก่ผู้ถือหน่วย ลงทุนซึ่งไม่ต้องเสียภาษี ผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถได้รับผลตอบแทนได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยกว่า และในจำนวนที่มากกว่าที่ผู้ถือหน่วยลงทุนจะลงทุนด้วยตนเอง นอกจากนี้ทางรัฐยังให้สิทธิ ประโยชน์กับผู้ลงทุนผ่านกองทุนรวมบางประเภท เช่น กองทุนรวมหุ้นระยะยาว สามารถนำไปหัก ลดหย่อนภาษีได้อีกด้วย

4.7 กองทุนรวมเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่ประเภทสถาบัน มีอำนาจต่อรองมากกว่ารายย่อย จึงได้รับประโยชน์มากกว่า และยังสามารถเพิ่มโอกาสในการลงทุนได้ดีกว่า เช่น หุ้นของบริษัทที่มี คุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด เสนอขายแก่ประชาชนทั่วไป ก่อนที่จะเข้าจดทะเบียนซื้อขายใน ตลาดฯ หรือหุ้นกู้คุณภาพ เป็นที่ต้องการของนักลงทุน เป็นต้น กองทุนรวมยังเป็นช่องทางในการ ลงทุนตราสารใหม่ ๆ ที่ผู้ลงทุนรายย่อยยากที่จะเข้าใจ หรือตราสารที่เสนอขายเฉพาะเจาะจงให้นัก ลงทุนสถาบันเท่านั้น แม้แต่เป็นช่องทางสำหรับผู้ลงทุนที่สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ของ ต่างประเทศอีกด้วย

4.8 ผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมยังได้รับกลไกปกป้องจากสำนักงาน ก.ล.ด. ซึ่ง เป็นผู้กำกับดูแลธุรกิจจัดการกองทุนรวม โดยบริษัทจัดการจะต้องเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้ลงทุน ก่อนการตัดสินใจลงทุน เพื่อป้องกันมิให้ผู้ลงทุนถูกเอาเปรียบ

5. ข้อเสียเปรียบของการลงทุนผ่านกองทุนรวม

5.1 ผู้ลงทุนไม่สามารถเลือกซื้อหลักทรัพย์หรือขายหลักทรัพย์ใดได้เองตามความ ต้องการ เพราะผู้จัดการกองทุนจะเป็นผู้เลือกหลักทรัพย์ลงทุนให้ นอกจากนั้นการติดต่อซื้อขาย กองทุนรวมกับบริษัทจัดการหรือผ่านตัวแทนสนับสนุนการขาย มีขั้นตอน และไม่รวดเร็วเท่ากับการติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยตัวเองกับบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ทั่วไป

5.2 การซื้อขายกองทุนรวมมีขนาดใหญ่ จึงมีผลต่อราคาตลาดของหลักทรัพย์ (Price Impact) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะตลาดหุ้นมีปริมาณการซื้อขายเบาบาง การลงทุนของกองทุน รวมจึงถูกจำกัดอยู่ที่หลักทรัพย์ขนาดใหญ่ มีปริมาณการซื้อขายสูงและมีสภาพคล่องสูงเท่านั้น ทำให้ทางเลือกในการลงทุนแคบลง

5.3 มีกฎหมายกำหนดมิให้กองทุนรวมถือครองสินทรัพย์ใกล้เคียงเงินสด (Near Cash Instruments) โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีเกินกว่าร้อยละ 45 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม

นั้น ฉะนั้นเมื่อเกิดปัจจัยหรือเหตุการณ์ที่จะทำให้ราคาหุ้นตกต่ำ กองทุนไม่สามารถขายหลักทรัพย์
ลงทุนหรือสินทรัพย์ที่เสี่ยงได้ทั้งหมด แต่สำหรับผู้ที่ลงทุนด้วยตนเอง สามารถขายหลักทรัพย์ที่
ลงทุนไว้ และเลือกถือเงินสดทั้งหมดได้

5.4 การแจกแจงข้อมูลข่าวสารการลงทุนของกองทุนรวม จะเป็นไปตามกระบวนการ
ขั้นตอน และระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ลงทุนอาจเห็นว่าได้รับข่าวสารล่าช้า ทำให้ไม่สามารถ
ตัดสินใจได้รวดเร็ว ไม่เหมือนกับการลงทุนด้วยตนเอง